

punkterne der kunne nærme sig til hinanden. Det maa dog være mig tilladt at nævne en Misforstaelse, som det ærede Mindretal jævnligen efter min Mening gør sig skyldig i, den nemlig, at man ved Bestemmelser, som de af Flertallet foreslaaede, noget Ojeblik skulde have tænkt paa at kurere Drankere. Det have vi ikke noget Ojeblik tænkt. Tankgangen ved at begrænse Næringen er den at bevare Ikke-Drankere for nogle Farer for at blive ledet i Driftbane, men at man ved Lovgivning om Udskænkning og Brændevinshandel skulde kunne kurere dem, der en Gang ere blevne Drankere, det ligger sikkerlig fjernt fra enhver Lovgivningsmagts Tante og har heller ikke i ringeste Grad været Udvalgets Mening. Det Argument, som jævnlig er blevet fremført, Anholdelsernes Antal i Kristiania, gaar ogsaa ud fra samme Fejlsyn. Man siger, at efter at man i Norge har faaet den ny Beværtnings- og Brændevinslovgivning, er Antallet af anholdte berusede Mennesker paa Kristiania Bys Gader tiltaget; men det er i Virkeligheden intet Argument, thi derom gælder det samme, at Drankere kurere man ikke ved en Indskrænkning af Beværternes Antal, om disses Tal i et Par Aar er noget større eller mindre, afgive de intet Argument i Spørgsmaalet om, hvorvidt man bør gaa til ubegrænset eller begrænset Afgang til Beværternæring. Naar det i en Meddelelse fra Politiet til Kjøbenhavns Kommunalbestyrelse, som er bleven omtalt af det ærede Medlem for Kjøbenhavns 10de Valgkreds, er blevet ytret, at de Sagtagelser, som Politiet mener at have kunnet anfille i Henseende til Virkningerne af Standsningen i Tilgangen til Værkshusholder- og Restaurationsernæring, ikke tyde paa, at der kan paavises noget Fremskridt i Retning af Udruelighedens Fremme, saa er denne Meddelelse mig ganske vist bekendt, men har lige saa vist ogsaa forundret mig; thi det kunde fornuftigvis ikke ventes, at der igennem den Arrække, hvori man har haft en Standsning i Tilgangen i Beværternæringen her i Kjøbenhavn, skulde kunne paavises en Virkning i Retning af større Udruelighed. Nej, det er allerede store Sager, hvis der kan paavises en Del Tilfælde — og de ere vanskelige at faa fat paa — hvor Farer ere bleven afværget; men at man skulde have kunnet helbrede nogen af dem, der ere forfaldne til Drift, i den Tid, vilde være ganske utænkeligt. Denne sejslagtige Betragtning maade gav sig et stærkt Udtryk i det Billede eller Citat, han brugte fra Holberg om Seppe og Jacob, idet han sagde, at saa længe der er en Seppe, der vil drikke, er der ogsaa en

Jacob, der vil give ham noget at drikke. Ja, det er rigtigt; de fordrutne Mennesker, dem have vi ikke noget Haab om ved Lovgivningens Midler, og navnlig ikke ved de sjaa Midler, der her er Tale om, paa nogen Maade at redde. Den ringe Udsigt, der er, til at redde en Dranker, bæres alene af de private Bestræbelser, hvorimod Lovgivningen er afsmægtig der overfor. Men Lovgivningen har en Opgave, som ikke derfor bør ringesættes, til at bevare for Farer og Fristelser netop alle dem, der ikke ere Drankere. Det er alle disse, det her gælder; dem ønske vi ikke opdragne til Drankere. Det er Sagen! — Det ærede Medlem for Ringsted fremdrog spøgende en Adresse, som er fremkommen offentlig, og paa hvilken et Medlem af Ministeriet har givet sit Navn til en Udtalelse for en Ordning af disse Forhold, der er imod den, som vi foreslaa. Jeg har meget godt set den, jeg har ikke fundet nogen Grund til at tale derom, men da den nu er omtalt, saa kan jeg for at blive i Spøgen sige: jeg vil haabe, naar vedkommende Minister ser, at Indenrigsministeren har en anden Mening, vil han følge ham, og at de begge til sammen ville følge Udvalgets Flertal; maatte Krigsministeren da tage den ganske Armee med sig, vilde dette være meget trøsteligt. Thi jeg kan passende benytte Lejligheden til at sige, at ligesom der er en Opgave ikke alene for den private Virksomhed, men ogsaa for Lovgivningen, til at passe paa Driftsfaren, saaledes er der ogsaa en Opgave for Administrationen til at passe paa, og den er der ikke mindst for Krigsministeren. Det er ikke Tvivl underkastet, at vort værnepligtige Mandskab, naar det kommer under Fanerne, lider meget under den Driftfærdighed, som det finder under Fanerne; først og fremmest lider Mandstabet ved Eksemplet; den Smule Brutalitet i Behandlingen, som dette Uvæsen medfører, regner jeg ikke for stort. Siden nu Krigsministeren er dragen foran i denne Debat, vil jeg altså, idet jeg gaar bort fra Spøgen, sige, at lige som vi paa Lovgivningens Omraade have vor Opgave, har Administrationen den ogsaa paa sit. Lad den højtærede Krigsminister se at finde sin Opgave og løse den; thi ogsaa her er der en Bligt over for Ungdommen og navnlig ganske specielt over for den Ungdom, som Loven kalder ind for at tjene under Statens Faner. — Naar det ærede Medlem for Ringsted mente, at den fuldstændige Frihed til Afgang til at udøve Beværternæring af sig selv vilde føre til, at Beværternæringen blev drevet paa god og edel Maade, fremmende for Menneskets Vel og uden Udsjælfser, vil jeg dog sige,